

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1677/06
11.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Љиљаном Јевтић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", кога заступа адвокат АБ, против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина 01/11 број У/П-1654 од 16.12.2005. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 11.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина 01/11 број У/П-1654 од 16.12.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд број У/Л-802-8/04 од 20.05.2005. године. Наведеним првостепеним решењем, које је донето на основу члана 132. ст. 6. Царинског закона («Службени лист СРЈ» бр.45/92...7/03), а у извршењу решења Комисије за жалбе Управе царина 01/11 број У/П-1554 од 18.02.2004. године, исправљени су подаци у ЈЦИ Ј1 број 6718 од 02.04.2003. године ЦИ Лука Београд, на начин означен у диспозитиву тог решења, а тужилац обавезан да плати износ од 69.709,00 динара, на име мање плаћене царине за робу увезену по предметној ЈЦИ.

Тужилац је у тужби оспорио законитост решења туженог органа. У тужби наводи да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, погрешно примењено материјално право као и повређена правила поступка. Истакао је да су царински органи за део увезених производа извршили погрешно сврставање по царинској тарифи, с обзиром да се ради о дијететским производима – помоћним лековитим средствима, како то произлази из мишљења Управе царина о сврставању робе по царинској тарифи од 22.12.2004. године и 10.1.2005. године који су достављени тужиоцу, због чега сматра да је спорна роба правилно сврстана по царинској тарифи приликом пријављивања. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у смислу одредбе чл.39.ст.1. Закона о управним споровима („Сл.лист“ СРЈ 46/96), оценом навода изнетих у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Наиме, из образложења оспореног решења произлази да је правилно првостепеним решењем исправљена ЈЦИ-Ј1 број: 6718 од 02.04.2003.године ЦИ Лука Београд, тако да подаци у истој гласе на начин означен у диспозитиву тог решења, на основу којих података је и утврђена обавеза тужиоца да плати на име царине износ од 69.709,00 динара.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да су у поступку доношења првостепеног решења повређена правила поступања, која су од утицаја на решење ове управне ствари, јер диспозитив тог решења није сачињен у складу са законом. Ово са разлога, што из образложења оспореног, односно првостепеног решења произлази да се она заснивају на чињеничном стању због којег је требало извршити измену података у јединственој царинској исправи, као управном акту, и то кроз диспозитив решења.

Према одредби члана 198. став 1. Закона о општем управном поступку диспозитивом решења се решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено, па се ради о мериторном решавању у управном поступку у форми решења. Исправка грешака у решењу у смислу одредбе члана 209. наведеног Закона врши у форми посебног закључка.

У овој царинској ствари је првостепеним решењем извршена исправка ЈЦИ-Ј1 број: 6718 од 02.04.2003.године ЦИ Лука Београд, на основу члана 132. ст.6. Царинског закона («Службени лист СРЈ» бр.45/92...7/03), и чл.400. Царинског закона («Службени гласник РС» бр.7/03), а из садржине тог решења произлази да се не ради о исправци решења која се врши у форми закључка, већ о измени јединствене царинске исправе у меритиву, па је диспозитив првостепеног решења тако требао и да гласи.

Како оспореним решењем по жалби тужиоца нису отклоњене наведене повреде правила поступања, Врховни суд Србије налази да је овим решењем повређен закон на штету тужиоца, па је у поновном поступку потребно отклонити недостатке на које је указано овом пресудом.

Због тога је Врховни суд Србије, на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган, на основу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 11.01.2008. године, У.1677/06

Записничар, Председник већа-судија,

Љиљана Јевтић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК